

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/514/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113213866
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113213866.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa G., zastúpeného U. proti odporcovi Y., zastúpenému N., o ochranu osobnosti, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. februára 2014, č.k. 21C/42/2013-255, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách prvostupňového konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

Žiadny z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaslať prijímateľom, špecifikovaným vo výroku rozsudku, formou e-mailovej správy v jazyku slovenskom a v jazyku anglickom ospravedlnenie v znení: „Dňa 25.03.2013 Vám bola našou spoločnosťou doručená e-mailová komunikácia s priloženým listom „Informácia pre klienta o ukončení spolupráce s obchodníkom W. H.“. Dovoľte, aby sme Vás ubezpečili, že žiadna z obsiahnutých formulácií nemala za cieľ vyvolať negatívny obraz o osobe pána H. a jeho pôsobení v našej spoločnosti, či kriticky poukazovať na jeho samostatné pôsobenie v období od rozviazania pracovného pomeru dohodou do doručenia dotknutého listu. Ubezpečujeme Vás zároveň, že pán W. H. patril dlhodobo medzi mimoriadne kompetentných a výkonných pracovníkov našej spoločnosti, konal v súlade s najvyššími profesionálnymi a legálnymi štandardmi. Prehlasujeme, že nám nie je známa vedomosť, že by pán W. H. pracoval s nelegálne získanými informáciami a kontaktmi. Pokiaľ niektoré formulácie listu mohli na Vás pôsobiť, či pôsobili iným dojmom, najmä dojmom stavajúcim osobu pána H. do negatívneho svetla, prosíme, aby pán W. H. prijal naše ospravedlnenie“. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11, § 13 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 758,75 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám zástupcu odporcu. Vyslovil názor, že v návrhu na začatie konania boli uplatnené navrhovateľom tri nároky, a to nárok na uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa rozosielania podrobných informácií o navrhovateľovi, v ktorej časti návrh nepovažoval za dôvodný, návrh na primerané zadostučinenie formou ospravedlňujúceho listu zaslaného všetkým adresátom pôvodného listu, ktorému návrhu vyhovel a návrh na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 Eur, ktorý návrh bol zamietnutý. Mal za to, že pokiaľ si navrhovateľ uplatnil tri nároky, úspešný bol iba v jednom z nich, miera jeho úspechu bola 33 %, miera úspešnosti odporcu potom bola 66,6 %. Na základe toho okresný súd odporcovi priznal 33,3 % ním uplatnených trov. Odporcovi vznikli trovy celkom 2.278,55 Eur, ktorá suma pozostávala z trov právneho zastúpenia, náhrady cestovných výdavkov a straty času, vrátane DPH. Trovy právneho zastúpenia boli priznané podľa ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (§ 10 ods. 8, § 16 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. b), d), § 17) za nasledovné úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, 26.09.2013 písomné vyjadrenie k žalobe, 07.10.2013 pojednávanie, 02.01.2014 písomné vyjadrenie, 07.01.2014 porada s klientom v sídle právneho zástupcu v trvaní 3 hodiny, 09.01.2014 pojednávanie za 2 x 2 hodiny, 03.02.2014 písomné vyjadrenie, 04.02.2014 písomný návrh na zmier, 06.02.2014 pojednávanie

za 3 x 2 hodiny. Tarifná odmena za jeden úkon bola 91,29 Eur, celkom išlo o 16 úkonov, režijný paušál 1 x 7,81 Eur, 15 x 8,04 Eur, celkom 1.290,60 Eur + DPH 258,12 Eur. Náhrada cestovných výdavkov a straty času súvisela s účasťou na 3 pojednávaniach, teda 3 x cesta W. W. - S. a späť, osobným motorovým vozidlom Honda CRV BB 423 EH, spotreba 9 l/100 km Diesel. Bola priznaná 3 x paušálna náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 Eur/1 km, teda 3 x 53,07 Eur, 3 x 30,23 pohonné hmoty (290 km, nafta 1,39 Eur/l). Náhrada za stratu času v roku 2013 9 polhodín 117,09 Eur, v roku 2014 2 x 9 polhodín, teda 2 x 120,60 Eur. Celková náhrada cestovných výdavkov a straty času bola 608,19 Eur a DPH 20 % 121,42 Eur. Nebola priznaná náhrada cestovných výdavkov a straty času za cestu 07.01.2014 do S. a späť, nakoľko išlo o poradu s klientom v sídle právneho zástupcu žalovaného, teda v W. W.. 33,3 % zo sumy 2.278,55 Eur je 758,75 Eur, túto sumu uložil okresný súd navrhovateľovi zaplatiť odporcovi ako náhradu trov konania. Z týchto dôvodov o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku o trovách konania a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania pred súdom prvého stupňa zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania proti odporcovi vo výške 2.549,83 Eur. Uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa v časti, v ktorej vyvodil právny záver, že konaním odporcu došlo k porušeniu jeho osobnostných práv tým, že formulácia jeho listu vyvoláva dojem, že v jeho prípade ide o osobu, ktorá sa nesprávne korektne v obchodných vzťahoch a nepracuje len s legálne získanými informáciami, pričom nebolo podstatné, či bolo alebo nebolo úmyslom odporcu takýto stav vykonať. Pokiaľ ide o jeho návrh na zdržanie sa zásahu do jeho práv, ktorý súd prvého stupňa zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, má za to, že pokiaľ by súd zisťoval skutočný stav, bolo by preukázané, že odporca pokračoval vo svojom konaní a osobne odovzdával tretím osobám kópiu listu. Má za to, že na jeho strane vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy ako dôsledku konania odporcu. Pre neho samotného je v prvom rade dôležité napraviť stav spochybňujúci jeho vážnosť, neodvoláva sa v zamietajúcej časti proti rozsudku preto, aby sa konanie nepredlžovalo. Poukázal na konštatovanie súdu prvého stupňa, že v zamietajúcej časti, t. j. v časti nepriznania nemajetkovej ujmy rozhodnutie záležalo na úvahe súdu, a preto sa domáha aplikácie ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a považuje aplikáciu ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v danej veci na trovy konania za nesprávne. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania ako vecne správny potvrdiť, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že navrhovateľ nesprávne interpretuje ust. § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko súd podľa tohto ustanovenia postupovať nemôže, keďže návrh navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch ako nedôvodný zamietol. Aplikácia citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy iba pri rozhodnutiach, ktoré zaväzujú na plnenie a z nich iba pri tých, ktorými sa rozhoduje o výške plnenia. Zdôraznil, že navrhovateľ bol úspešný len v časti priznania primeraného zadostučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nebol však úspešný v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Nemajetková ujma v peniazoch nebola navrhovateľovi priznaná ani v minimálnej výške, a preto aplikácia ust. § 142 ods. 3 O.s.p. nie je v danom prípade možná.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti - vo výroku o trovách prvostupňového konania zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým uložil odporcovi povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaslať špecifikovaným prijímateľom formou e-mailovej správy v jazyku slovenskom a v jazyku anglickom ospravedlnenie a výrok, ktorým bol v zostávajúcej časti návrh zamietnutý, nebol odvolaním účastníkov napadnutý, tieto výroky nadobudli právoplatnosť a odvolací súd ich nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výlučne výrok o trovách prvostupňového konania.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok, alebo zodpovednosti za zavinenie, alebo za náhodu. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) je zakotvený v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerne rozdelenie náhrady trov konania, alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.). Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá vyčísliť v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t. j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť.

V prípade neúspechu účastníka v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie súdu o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu, môže súd priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný, pričom v takomto prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd v danej veci považuje pre rozhodnutie o trovách konania za významnú tú skutočnosť, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok na ochranu osobnosti a domáhal sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a súčasne uplatnil nárok na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ ohľadne svojho prvého uplatneného nároku na upustenie od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, odstránenia týchto zásahov a primeraného zadosťučinenia bol čiastočne úspešný, keď jeho návrhu na ospravedlnenie zo strany odporcu bolo vyhovené a jeho návrh na zdržanie sa zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti bol zamietnutý. Ohľadne tohto nároku by prichádzalo do úvahy rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Pokiaľ ide o druhý uplatnený nárok navrhovateľa o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, navrhovateľ úspešný nebol a jeho návrh bol zamietnutý. V tomto prípade by prichádzala do úvahy náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa nesporne vyplýva, že došlo k neoprávnenému zásahu do práv navrhovateľa na ochranu osobnosti zo strany odporcu a primeraným zadosťučinením pre navrhovateľa je ospravedlňujúci list odporcu zaslaný všetkým adresátom pôvodného listu, čím sa odstránia pochybnosti o etike navrhovateľa, ktoré nešťastne volená formulácia v liste odporcu prípadne mohla vyvolať. Návrh navrhovateľa bol zamietnutý v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti zdržať sa rozosielania podobných informácií odporcom z dôvodu neunesenia dôkazného bremena a návrh navrhovateľa na peňažné zadosťučinenie, keď okresný súd mal za to, že morálna satisfakcia ako primárna forma zadosťučinenia sa javí ako dostatočná z pohľadu intenzity a rozsahu nepriaznivých následkoch na navrhovateľa.

Vzhľadom ku skutočnosti, že navrhovateľ bol čiastočne úspešný čo do prvého uplatneného nároku navrhovateľom - morálnej satisfakcie (neúspešný bol v časti návrhu o uloženie povinnosti zdržať sa rozosielania podobných informácií o navrhovateľovi) a odporca bol úspešný čo do druhého uplatneného nároku - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorému nároku vyhovené nebolo, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci o náhrade trov konania je potrebné rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa. Za zistených okolností danej veci však nepovažoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý pri čiastočnom úspechu každej zo sporových strán náhradu trov prvostupňového konania pomerne rozdelil a vychádzal mechanicky z posudzovania

úspechu a neúspechu navrhovateľom uplatnených nárokov, za správne. Nie je možné nechať bez povšimnutia, že predmetnom tohto konania bola ochrana osobnosti navrhovateľa a zo zisteného skutkového stavu danej veci súd prvého stupňa vyvodil záver, že skutočne konaním odporcu došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, ktoré rozhodnutie súdu je právoplatné. Nie je potom možné prijať záver, že v danom konaní o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka bol navrhovateľ v prevažnej miere neúspešný.

Preto na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci je správne a aj spravodlivé o trovách prvostupňového konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vysloviť, že pri čiastočnom úspechu každej zo sporových strán žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal v danej veci aplikácie ust. § 142 ods. 3 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania, odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom zástupcu odporcu, že v danej veci neboli splnené predpoklady pre aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia, nakoľko navrhovateľovi náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá by vychádzala z úvahy súdu, priznaná nebola.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania pred súdom prvého stupňa zmenil tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.